



ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת



פניני הלכה

מנהגינו להסיר שיורי המאכל קודם ברכת המזון מלבד הלחם הנותר

משנה (ברכות פ"ח) ב"ש אומרים, מכבדין את הבית ואח"כ נוטלין לידים. ובי"ה אומרים, נוטלין לידים ואח"כ מכבדין את הבית.

והרמב"ם (ה"י ברכות פ"ז ה"יא) פסק: גְּמַרְוּ מִלְּאֹכַל מִסְלָקִין אֶת הַשְּׁלָחַן וּמְכַבְּדִין אֶת הַמְּקוֹם שֶׁאֵכְלוּ בוֹ וְאַחַר כֵּן נוֹטְלִין אֶת יְדֵיהֶם וכו'.

וכתבו הפוסקים, דמה שכתב הרמב"ם שמסלקין השלחן מיירי בזמנם ששולחנותיהם היו קטנים, משא"כ היום שהשולחנות גדולות.

המשך בעמוד הבא

כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: (שמות י"ט. א.)

מובא ב'מדרש רבה' (פרשה כ"ח אות ב') כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, אֵלֹה הַנְּשִׂים וכו'. לָמָּה לְנָשִׁים תְּחַלֶּה, שֶׁהוּ מְזַדְרָזוֹת בְּמַצּוֹת. דָּבָר אַחֵר, כִּי שִׁיחַ מְנַהֲגוֹת אֶת בְּנֵיהֶן לְתוֹרָה. אָמַר רַבִּי תַחְלִיפָא דְקִיסְרִין, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁבְרָאתִי אֶת הָעוֹלָם, לֹא צִוִּיתִי אֶלָּא לְאָדָם הָרִאשׁוֹן, וְאַחַר כֵּן נִצְטַיֵּית חַוָּה וְעִבְרָה וְקַלְקְלָה אֶת הָעוֹלָם, עֲכָשְׁיוּ אִם אֵינִי קוֹרָא לְנָשִׁים תְּחַלֶּה, הוּ מְבַטְלוֹת אֶת הַתּוֹרָה, לְכֹךְ נֶאֱמַר: כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב.

וב'מנחת יהודי' למהר"ר יהודה גיזפאן זצ"ל הקשה, למה הקדים את הנשים לגברים? ותיירץ וז"ל: שלא יוכל האדם לקיים בשלימות אלא אי"כ יש לו אשת חיל עטרת בעלה, שמסתפקת במונט ואינה דוחקת את בעלה ליתן לה כל אשר תאוה נפשה, רק מסתפקת בדבר ההכרחי, והשאר בטל אצלה. וכמו שמצינו בגמרא שיש מן החכמים היו הולכים ללמוד תורה שנים עשרה שנה ברשות נשותיהם, ולא היו חוששות לעיגונן ולצרכי ביתן, בשביל כבוד התורה, כדי שיוכו בעליהן על ידן. זאת ועוד, שמוליכות את בניהן לבית הספר, ומשדלות אותן בדברים, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה הני נשי במאי זכיין וכו'. ולפי זה הקדימן יתברך בכאן קודם לאנשים, מאחר שהם עיקר בקיום התורה, ועל ידן היא מתקיימת, כי איך יוכל האדם שריחיים בצוארו ויעסוק בתורה. אבל מי שזוכה באשת חיל, זה וזה מתקיים בידו, כי לא ירעיב ה' נפש צדיק, עכ"ל.

אי"כ הרוצה לחנך בניה ובנותיה לקנין התורה, עליה להשתדל בשתי יסודות אלו, האחת- הסתפקות במועט, והשניה- להנהיג בניהן לתורה. ומה שרואים הילדים בבית נחרט בזכרונם. מי שביתו פשוט, לומדים מזה הילדים להסתפקות במועט. ואפילו אם הרויח ה' להם לא יראו עשרם, כי ההרגל נעשה טבע, ואם ח"ו לכשינשא ילדיהם לא יהא מנת חלקם כהוריהם, יהיה להם קשה מאוד לחיות כדבר האמור. וכמו שכתב רבי אליעזר פאפו זצוק"ל ב'פלא יועץ' (ערך הינד) וז"ל: ויחנכם וירגלים במדת הסתפקות ושלא יהיו להוטים אחר מאכל טוב ומלבושים טובים. ואף אם חננו ה' עושר, ירגיל את בניו להסתפק בטוב מעט כדי שלא יצר להם לעתות בצרה, עכ"ל. והחכם עיניו בראשו.

וזו היא דרך אבותינו הקדושים, שאף אם הרויח ה' להם, לא דרו בדירות פאר והדר. וגם היום יש הרבה זקנים וזקנות אשר ממון לא חסר להם, ועכ"ז ביתם ישן ופשוט, היות וכך חונכו מאז ומעולם.

וענין חינוך הילדים לתורה ולעבודת ה' אינו רק כשהילדים קטנים אלא אף שהגדילו. ונלמד דבר זה מבת שבע אם שלמה המלך ע"ה שעל אף שהתחתן לא הרפתה ממנו. וכנגד אמו חיבר שלמה המלך את פסוקי 'אשת חיל' כמובא במפרשים. שהיתה אמו מיסרתו לעבודת ה' כמו שכתב רש"י על פסוק 'משא אשר יסרתו אמו' (משלי לא. א.) וז"ל: כשהתחתן עם בת פרעה ביום חנוכת בית המקדש והכניסה לו כמה מיני כלי זמר ונעור כל הלילה וישן למחרת עד ארבע שעות כדאיתא בפסיקתא והיו מפתחות בית המקדש תחת מראשותיו ועל אותה שעה שנינו על תמיד של שחר שקרב בדי' שעות ונכנסה אמו והוכיחה על המעשה הזה:

ומי שהיה בקרבת זקנותינו הרגיש זאת על בשרו וחוקק הדבר בלבו, ובדידי הוה עובדא. זקנתי שמענה ע"ה היתה מעירה אותנו קודם השנה חמש לפנות בוקר בשביל שנתפלל במנין של השנה חמש, ועל אף שהיינו אומרים לה שיתור מאוחר יש עוד מניין, לא היתה מוותרת ולא היתה נחה ושקטה רק אחרי שהיינו הולכים להתפלל. וכן ביום שישי כשעתיים לפני כניסת שבת היתה יושבת בסלון ביתה ופניה מציצות לרחוב, וכשהיתה רואה שהתחילו אנשים זקנים לעלות לבית הכנסת, היתה קוראת לנו בקול גדול לזרזנו בלשון הזה (מתורגם מלשון לעז יתימנית!): 'יכר בית הטיירי עלו לבית הכנסת' והם היו מקדימים לקרוא זוהר ועוד. מי יתן לנו חליפתם מי יתן לנו תמורתם.

על כן יהא לנוגד אם הבית את שאמר שלמה המלך ע"ה, 'חכמות נשים בנתה ביתה' (משלי יד. א.). אשה הרוצה לזכות בבנים תלמידי חכמים, תקום השכם להעיר ולזרז, לארגן ולטפח את ילדיה ללכת לתלמוד תורה ולכל מקום של קדושה, בשמחה ובטוב לבב, במנוחה ובעונג ולא מתוך לחץ וצעקות כעס ומדנים. ויעוין עוד מה שכתבנו במדור הליכות אבותינו. ומעשה האם יחרטו בלבות הבנים, כמעשה אימי ע"ה אשר היתה מורחת פנינו בסמנה (חמאה, אשר נשארה על ידה) להאיר ולשמר עורנו, ועד היום חרט הדבר בלבנו.

תודעתנו וברכותינו לידידנו חותיק רב הפעלים לתורה ולהעוזה ר' ברק צברי חי"ו סגן ראש העיר, אשר מוסר נפשו למען עדתנו ובפרט פה עירנו אלעד ת"ז לכל הקהילות חקדושות ולמען תשב"ד, יהא רעוא שיתמלאו כל משאלות לבו לטובה, ויראה ברכה בעמלו, ותשרה חשיכתו במעשה ידיו, ויעשה רצונו כרצון בראו, אנ"י

ממוסרי חכמינו

מהר"ר יחיא אלשיך זצוק"ל
בספר זכרונות יחיא אלשיך עמ' רי"ז

מעלת שינון התורה

יש מרבתינו שאמרו (מכילתא פ"י בחדש ב), שמה שמשה רבינו אמר לה' (שמות

יט, ט), ויגד משה את דברי העם אל ה'. הביאור הוא שמשה רבינו אמר להקב"ה, שישראל אמרו רצונינו לראות את מלכנו. כי כשדיבר לנו משה רבינו, "אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל", ואמר (שמות יט, ו) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים, דהיינו שרים. וגוי קדוש, אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל. ישראל השיבו ואמרו, רצונינו לראות את מלכנו.

ומשה רבינו אמר את זה לפני הקב"ה, בדרך תפילה, שכבוד ה' ירד על הר סיני ויתגלה, וישמענו ישראל את עשרת הדברות מפי הקב"ה. ואע"פ שהקב"ה יודע ושומע ורואה את הכל, וידע שישראל אמרו רצונינו לראות את מלכנו, מכל מקום משה רבינו, חזר ואמר לפני הקב"ה בדרך תפילה, שכבוד ה' ירד על הר סיני, וישמענו בני ישראל עשרת הדברות מפי הקב"ה, זהו אחד מהפירושים.

ויש אומרים, שהטעם למה משה רבינו חזר והשיב את דברי העם אל ה', שנאמר (שמות יט, ח) וישב משה את דברי העם אל ה' (שם יט, ט), ויגד משה את דברי העם אל ה'. משום שכל דבר החביב, אדם חוזר ושונה אותו, וזוכר אותם הדברים החביבים בכל עת. ולפיכך כיון שדברי ישראל חביבים לפני הקב"ה, ומשה רבינו שמח בזה, לכך חזר ואמר את זה לפני הקב"ה, אע"פ שהקב"ה שומע את הכל, ורואה את הכל, והכל גלוי לפניו.

ויש אומרים טעם אחר. שזה לכבוד ישראל ולשבחן של ישראל, ולכך חזר ואמר, וישב משה את דברי העם אל ה', ויגד משה את דברי העם אל ה', שזהו שבחן של ישראל, ולכך חזר ואמר אותם הדברים, אע"פ שהקב"ה הכל גלוי וידוע לפניו.

וחכמינו ז"ל המקובלים אומרים, שהטעם למה "וישב משה את דברי העם אל ה'". הוא משום שכשאדם אומר וזוכר את אותם הדברים החביבים לפני הקב"ה, השורש של הדברים ההם, של האותיות ההם, של המילים ההם, מתעורר למעלה. ואז הרחמים מתעוררים, והקדושה נשפעת על אותו האדם, על אותו הציבור, ועל ישראל כולם.

ולכך משה רבינו חזר ואמר אותם הדברים, כדי שהשורש של אותם המלים והדברים והאותיות למעלה יתעוררו, ואז יתעוררו הרחמים על ישראל, ותעורר הקדושה, ותושפע הקדושה על ישראל, וישראל כולם יושפעו מהקדושה. ומפני זה נאמר וישב משה את דברי העם אל ה', וישב משה את דברי העם אל ה'.

למדנו מזה, כמה צריך האדם לעסוק בתורה תמיד, שכל מילה ומילה, וכל דבר ודבר מהתורה, צריך ללמוד אותו אפילו כמה פעמים. כלומר, אם למשל האדם כבר למד את אותו הענין כמה פעמים, אל יאמר כבר למדתי את זה, או כשהדרשן דורש, אל יאמר האדם כבר שמעתי את זה הרבה פעמים, אלא הוא צריך לשמוע, עוד פעם, ועוד פעם, ועוד פעם, אפילו מאות ואלפים פעמים. שכל זמן שהאדם חוזר על אותו הדבר, ושומע אותו כמה פעמים, הרי מתחדש לו טעם באותו הדבר. כמו שאמרו (חגיגה א) אין בית המדרש בלא חידוש.

ועוד שנית, כשהאדם לומד את הדבר ההוא הרבה פעמים, או שומע אותו הרבה פעמים, זה נחלק בנשמה, ועוד נחלק, ועוד נחלק. ומפני זה אנחנו אומרים, קריאת שמע בכל יום פעמיים כל ימי חיינו, שיחלק בנשמתנו ענין קבלת עול מלכותו של הקב"ה.

תפארת בנים

תלמידי כיתה ב' בזרעם היערה להתרענות מיגיעתם בתורה



תלמידי כיתה ב' בשמחה של מצוה סיום פרשיות יתרו ומשפטים אשריהם ישראל!



אזכרה חיבה!
מלך שמתפרשת לכמה עינים
והיא אבר בגוף
מהי? ומה פירשיה?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פתרונות לפרשת 'בשלח'
אחודה חידה! 'כי יד על כס י-ה' ושם ה'
חסר שתי אותיות.
הזוכה: יהודה נחמן ינאי.
מי בתמונה? הרב יחיא קרני.
הזוכה: הראל ונהוראי צדוק.



מי בתמונה?



בין הפותרים נכונה יוגרל פרס



פניני הלכה

המשך מהעמוד הקודם

ורשיי פירש על המשנה וז"ל: מכבדין את הבית, מקום שאכלו שם אם הסבו על גבי קרקע מכבדים את הקרקע או אם הסבו על השלחן מכבדין את השלחן משירי אוכלין שנתפורז עליז: ואחר כך נוטלין לידים, מים אחרונים.

והרא"ש (מובא בסוד) והטור ושי"ע (סימן ק"פ ס"א) כתבו שאין להסיר המפה והלחם עד אחר ברכת המזון. ומלשונם נראה, שאת שאר שיורי המאכל והכלים מפנים.

וטעם שאין מסירין הלחם, כתבו הפוסקים משם הוזהי"ק, דאין הברכה שורה על דבר ריק אלא כשיש שם דבר כענין אלישע ושנמית: והלבוש כתב, כדי שיהא ניכר לכל שמברכין לשי"ת על חסדו וטובו הגדול שהכין מזון לכל בריותיו.

והשי"ע (שם ס"ב) כתב, כַּל מִי שֶׁאֵינוֹ מְשִׁיר פֶּת עַל שְׁלֻחָנוֹ אֵינוֹ רוֹאֵה סִימָן בְּרַכָּה לְעוֹלָם. ובכפ החיים (אות ד') הביא מקורו שהוא מהגמרא (סנהדרין צב.) וז"ל: אמר רבי אלעזר כל שאינו משיר פת על שלחנו אינו רואה סימן ברכה לעולם שנאמר אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו, ע"כ. עוד כתב דבזוהר הקדוש (פרשת יתרו) החמירו מאד ואסמכוהו אקרא דלא תשא את שם אלדיך לשוא, שלא ישא את שם ה' על שפתיו לברך ברכת המזון על שלחן של שוא וריקן (חסד לאלפים אות ב').

ומנהגינו להסיר את הכל מעל השולחן מלבד הלחם (וי"נ גם המלח, אך אכמ"ל) (עניין בשע"ה ח"א סי' ל"ב וביעני יצחקי שם)

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

זכור את יום השבת לקדשו (שמות כ. ה)

שמא י"ל, שירמוז בזה לאדם שיהא זוכר את יום השבת שהוא הנה"ב כל ימי חייו לקדשו מלשון זימון במצות ומעשים טובים שהוא עושה בעה"ז. וז"ש יששת ימים שהם ס' שנה חיי האדם, שנאמר יתבא בכלח אלי קברי. והעשה באלו הסי' שנה באופן שנשנית כל מלאכתך שלא תניח שום מלאכה אחת התרי"ג מצות שאפשר לך לקיימן כי לכך באת לעולם, ובה תשמח ביום שכלו שבת כי מי שהכין בעי"ש יאכל בשבת. וזה שאמרו י"ום השביעי שבת לה' אלדיך. וגם תרויח שלא תצטרך להתגלגל פעם שנית לזה העולם כדי למלאות חסרונו, וז"א י"ום השביעי שבת לה' אלדיך לא תעשה כל מלאכה, כלומר, שמא תחזור בגלגול כי תנוח ותעמוד לגורלך לקץ הימין, וזה לא תעשה כל מלאכה לעצמך דוקא, דהיינו שתתקן עצמך, אבל צריך אתה להישיר את אחרים עמך ללמדם ארחות ישר והם בני ביתך וכל הנלוים אליהם. וז"א 'אתה ובנך ובתך ובהמתך' אלו שהם דומים לבהמה, כמו שאמר 'מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה שהם הרשעים היורדת היא למטה לארץ. יוגרד אשר בשעריך, כי לפעמים יצטרך האדם לחזור בגלגול אע"פ שהוא צדיק כדי לתקן אחרים שהן משורש נשמתו כידוע מדברי האר"י זל"ה. וז"א, י"ום השביעי שבת לה' אלדיך לא תעשה כל מלאכה, שלא תצטרך להתגלגל כל זמן שאתה ובנך ובתך מתקונים. וזה אחז"ל כי ששת ימים עשה ה' אתי וגו', ואז יינח ביום השביעי ע"כ ברכ' ה' את יום השבת ויקדשהו.

(מים שאובים' למהר"ד הלוי (חמד) זצוק"ל)

בת ישראל, זכרי נאל

התורה בידי הנשים'

כה תאמר לבית יעקב. אלו הנשים. למה הקדים הנשים? לפי שהן עיקר ועל ידן מתקיימת התורה כי איך יוכל האדם שריחיים בצוארו ויעסוק בתורה. אבל מי שזכה באשת חיל זה וזה יתקיים בידו. כי לא ירעיב ה' נפש צדיק.

(מים שאובים' למהר"ד הלוי (חמד) זצוק"ל)

בדרכיהם אתהלך...

הבריחה (חלק י')

שאל המושל את הרב, כמה אתה רוצה לשלם מס מעבר? ענה הרב, יש לי רק שני קרוש! אמר לו המושל, תן לי אותם. אחרי ששילם הרב את המכס, התכוין להמשיך בדרכו לכיוון עדן, אך התעורר בלבו ספק באיזה דרך ילך? האם דרך ישוב 'ראהדיה' או אולי דרך 'בידיאי'? לבסוף החליט והלך הרב ורעייתו דרך 'בידיאי'.



כשהגיעו לישוב 'מוכרסי' שהיא עיר גבול שאחריה נכנסים לתחום הסולטנים (הכופים לשלטון הבריטי לא לאימאם), הגיעו למשפחה יהודית במקום הזה. אך משפחה זו פחדה להשאיר אותם בביתם, כי החיילים של המקום היו מחפשים אחרי יהודים עוברי אורח, שלא יברחו דרך הגבול. לכן נתנו לרב ולאשתו חדרון צדדי שהיתה בו יד, ואף נתנה להם ארוחה לאכול. הרב ואשתו חששו להתעכב בעיר זו, על כן עוד באותו לילה הבריחו את הגבול, והגיעו לאיזה כפר נידח שהיו בו מעט יהודים.

בכפר זה התארחו הם אצל יהודי נכבד, אלמן, שהיה מטופל בילדים קטנים, אשר כיבדם יפה. ועוד שבאותה עת שהתארחו אצלו, היה זהו זמן שהיבול של עשב משמש לאכילה, שכך היו נוהגים לעשות שם. היו שטוחים את העשב על הגג, כאשר העשב לח, ומחכים עד שיתייבש. אחר כך מבשלים אותו עד שנהיה כמו זייסה, וזה המאכל היה ערב לחיך. את העשב המיובש היה אפשר לשמור משך כל השנה. בבית יהודי זה התארחו כמה ימים ואחר כך המשיכו בבריחתם.

בדרכם החליפו הרב ורעייתו את בגדיהם לבגדי ערביי האזור, בכדי שלא יזהו אותם כיהודים ויסגורום. בדרכם פגשו בשיירה של ערבים והצטרפו אליהם לכיוון סולטנות לודר.

ההולכים מכיוון בידא לכיוון עדן, חייבים לעבור דרך סולטנות לודר. ובלודר היה שולט הסולטן גיעבלי, שהיה שונא יהודים, ואוהב לחמוס את ממונם, ואפילו ליהודים שהיו בתחומו היה מכביד עליהם מיסים וגזרות שונות. כל יהודי או קבוצת יהודים, אינם יכולים לעבור בתחומו מבלי ידיעתו.

לא עבר זמן רב והשיירה נתקלו בחיילי הסולטן, החיילים חשדו בהם שהם יהודים על כן שאלום, מאיפה הגעתם? השיב הרב, באנו מהחמרה, וברצוני להיפגש עם הסולטן! לקחו החיילים את הרב והביאוהו לפני הסולטן. שאל הסולטן את הרב, באת לבדך או יש עוד יהודים אתך?

המשך בשבוע הבא אייה בל"ג

מהליכות אבותינו

בשביל שהלימוד יהא מועיל צריך להיות מסודרים ונאים

ידוע ומפורסם מה שהעלה בישע"ה (ח"ד סי' קמ"ט ט"ז) וז"ל: נוהגים לסלסל אותן (הפיאות) לנאות את המצוה, ולשלשן כלפי מטה בצדדי הפנים והזקן לכבוד ולתפארת [ולא להסתירן מאחורי האוזן, או מתחת הכיפה]. וגם נראה שיש לזה טעם על פי הקבלה וכי, עכ"ל. ויעוין שם ביעיני יצחקי (אות כ"ד ד"ה במחוז) שהאריך בזה.

ובענין סלסול הפיאות וניינין הקפידו מאוד, שלא בלבד שכאשר פיאותיו אינם מסודרות מהווה דבר זה צער לילד ואין זה נח לו ויגרום הדבר שח"ו ימאס במצוה זו, אלא אף ראו בדבר חסרון בלימוד התורה. וכמו שכתב מהר"ר עמרם קרח זצ"ל בספרו 'סערת תימן' (עמ' ק"ח) וז"ל: אם הילד אחר סעודת הצהרים בכל יום רוחצת פניו ידיו ורגליו, וסכה פניו ויסימניו (פיאותיו) בשמן, וכוחלת עיניו בפורך ואחר כך הולך לבית הספר. גם המלמד מדקדק ומקפיד על קישוט זה, שאם בא הילד ואינו מנוקה ומקושט מחזירו אל אמו, עכ"ל. וכבר האריכו בחשיבות ענין הניקיון הסדר והנוני בספרי המוסר, יעו"ש.

צרכי אבוא

התקיים לצוות החינוכי הרבני
פי"ט"א, בחמי אצ
סביב פתח מלכ"ט.
אשר מוסרים נפש
ומתייציג ודאכ"ט
רבות לתלמידי,
להחליף כח
ולתהרצון וצד
ולתדריך בני מלכ"ט
מלכ"ט החלכ"ט
לתורה ולמצוי
טובים

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה



תפארת בנים

המבצע החדש החלו!



תלמידי כיתה ד' אשר סיימו את ספר מלכים אי חגגו את שמחת הסיום עם עוגה מיוחדת בצורת פרח שהכין להם רבם מלבד ההפתעות שהנם מנת חלקם. ובנוסף יצאו להתרעננות בחיק טבע הבריאה הנפלאה. יהא רעוא שיזכו לסיים את כל התורה כולה מהחל עד גמירא, אכי"ר



קיבלו מאבותינו
שירה היא
תפילה

יש קונה צולמו בשעה אחת!
אפרק / ת"ח יקר! אמ הנק
רוצה לזכות, ומאור נשמתי
להצניק שעה אחת בשבוע
סיוצ לימודי ליבדי החמה,
ולק תצמוד הזכות,
וכשמלק הטוב ויליק ה'
לפניק בדרכ טובים.
זכר צמנו קשר: 050-4150896



דוגמא חיה לזה...

מהמראות בתלמוד תורה

חכמי תימן

הרב יעבץ ב"ר יעקב

נולד בצעדה בשנת תר"כ בערך.
נסמך על ידי אביו אבי"ד צעדה וצפון תימן וחברי בית דינו.
תלמיד חכם גדול, גמון, פסקן, ומקובל. לאחר פטירת אביו, מילא את מקומו.
עמד בקשרי שאלות ותשובות והנהגת הקהל, עם הרב הראשי מארי יחיאל יצחק הלוי בפרט.
מחה"ס יערימת חיטים הכולל חידושים על התורה, הלכה, מוסר וטעמי סודות.
מהדבקים והנלחמים בקנאות לקדושת הקבלה.
על תולדותיו כתב נכדו הרב עובדיה יעבץ רבה של קרית עקרון בקונטרסים ישפתי ישנים המצורף לספר אפיקי מים.

נפטר בצעדה בשנת תשי"ב

התודה...

שלוחה לידיד התלמוד תורה מזה כמה שנים הלא הוא הרב"ג אבירן יצחק הלוי שליט"א

אשר דואג לשימור מסורת יהדות תימן, ומשתדל לתת כפי יכולתו להצלחת הת"ת יהא רעוא שתשרה

הברכה...

במעונו ויזכה להמשיך להרים קרן יהדות תימן המפוארה, ויראה בני וגני עוסקים בתורה ויראה, אכי"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהרי"ץ ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוננת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ז הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לתלמוד תורה כיתה א'

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת שם אחד- לשבוע 50 ש"ח. לארבע שבועות 150 ש"ח. לשנה- הודאת קבע של 50 ש"ח למשך שנה. לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022